

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marek Tyciński
Protokolant:	St. sekr. sądowy Marcin Szymczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -----

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2022 r. i 24 marca 2022r.

sprawy:

I. oskarżonego A. S. J. urodz. (...) w T. syna W. i B. z d. C.

oskarżonego o to, że:

W okresie co najmniej od marca 2013 r. do grudnia 2013 r. w T., przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z R. P. oraz w okresie od stycznia 2014r. do 20 lutego 2014r. samodzielnie, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oznaczał towar w postaci czapek i skarpet z podrobionymi znakami towarowymi N., P., (...), R., E., L., a następnie wprowadzał go do obrotu, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej w związku z art. 12 § 1 kk

II. oskarżonego R. P. urodz. (...) w B.

syna J. i G. z d. P.

oskarżonego o to, że:

W okresie co najmniej od marca 2013 r. do grudnia 2013 r. w T., przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. (...), oznaczał towar w postaci czapek i skarpet z podrobionymi znakami towarowymi N., P., (...), R., E., L., a następnie wprowadzał go do obrotu, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej w związku z art. 12 § 1 kk

orzeka

I. uznaje oskarżonego A. (...) za winnego popełnienia zarzucanego jemu w akcie oskarżenia czynu, to jest przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej w związku z art. 12 § 1 kk i za to na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej wymierza jemu karę 8

(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1kk i art. 70§1kk warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

II. na mocy art. 72 § 1 pkt 1kk zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co dwa miesiące;

III. na mocy art. 33 § 1, 2 i 3kk orzeka wobec oskarżonego 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 20 zł (dwadzieścia złotych);

IV. uznaje oskarżonego R. P. za winnego popełnienia zarzucanego jemu w akcie oskarżenia czynu, to jest przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej w związku z art. 12 § 1 kk i za to na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej wymierza jemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1kk i art. 70§1kk warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

V. na mocy art. 72 § 1 pkt 1kk zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co dwa miesiące;

VI. na mocy art. 33 § 1, 2 i 3kk orzeka wobec oskarżonego 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 20 zł (dwadzieścia złotych);

VII. na mocy art. 63 § 1kk na poczet kary grzywny zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od 28 lipca 2021r. do 22 sierpnia 2021r. i uznaje grzywnę za wykonaną w całości;

VIII. na mocy art. 306 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej orzeka przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci maszyny dziewiarskiej, telefonu komórkowego S. (...), laptopa F. (...), szpul z przędzą papierowych etykiet oraz skarpet i czapek wskazanych w postanowieniu z 14 04 2014r.;

IX. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty i obciąża każdego z nich połową kosztów postępowania, tj. kwotą 2285,37 zł (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy).

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1875/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i			

o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. P.	<p>W okresie co najmniej od marca 2013 r. do grudnia 2013 r. w T. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. (...), oznaczał towar w postaci czapek i skarpet podrobionymi znakami towarowymi N., P., (...), R., E., L., a następnie wprowadzał go do obrotu, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu,</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 § 1 Kodeksu karnego.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Na początku 2013 r. R. P. wszedł w porozumienie z A. (...). Poszukiwał lokalu, w którym mógłby rozpocząć działalność w zakresie produkcji skarpet. A. J. zaproponował, że może wynająć mu wolny garaż przy domu należącym do jego ojca - W. J. - w T. przy ul. (...). W tym okresie mężczyźni ustalili zasady współpracy i zaczęli poszukiwać maszyny dziewiarskiej. W marcu 2013 r. przywieziono maszynę dziewiarską marki M. do w/w lokalu. Następnie wspólnicy rozpoczęli produkcję skarpet, które oznaczali znakami towarowymi N., (...) P., E., L.. Wytworzone w ten sposób towary sprzedawali za pośrednictwem portali internetowych lub bezpośrednio. Ponadto zajmowali się sprzedażą czapek oznaczonych znakiem towarowym N.. Wspólnicy dzieli się obowiązkami swej działalności, wspomagając się przy produkcji skarpet, nabywaniu surowców do ich produkcji, poszukując odbiorców tak wytworzonych produktów oraz dokonując ich dystrybucji. W okresie od marca 2013 r. do grudnia 2013 r. czerpali ze sprzedaży podrobionych skarpet i czapek korzyści majątkowej, czyniąc z niej stałe źródło dochodu.</p>	<p>notatka urzędowa, protokół przeszukania, protokół oględzin miejsca</p>	<p>2, 3-5, 14-29</p>	
---	---	----------------------	--

zeznania S. T., M. G., R. M., W. B.	45v-46, 48v-49, 55v-56, 88v-89, 907v-908		
zeznania D. N.	91v-92		
zeznania Z. P., W. J.	122v-123, 908 162v-163v		
zapis wiadomości tekstowych A. (...)	189-212		
historia operacji na rachunku bankowym A. (...)	263-270		
zeznania P. J., K. F.	300v-302v, 306v, 908-908v		
wyjaśnienia A. (...)	895v		
Cena oferowanych przez A. (...) i R. P. skarpet wynosiła około 9-10 zł, natomiast czapek 15 zł.	zapis wiadomości tekstowych z telefonu A. (...)	203, 205, 208, 212	
Na wyrobach wprowadzanych do obrotu zostały umieszczone podrobione znaki towarowe, przez co te towary stały się towarami nieoryginalnymi. Towary te zostały wykonane w sposób nieprawidłowy, nieprofesjonalny, w nieautoryzowanym miejscu produkcji, bez zgody i wiedzy właścicieli praw do znaków towarowych.	opinia biegłego z zakresu ochrony znaków towarowych	126-142	
Zapisane w pamięci komputera typu laptop marki F. (...) nr (...) oprogramowanie o	opinia biegłego z zakresu badań sprzętu	174-216	

nazwie M. (...) może służyć do projektowania m.in. wzorów do produkcji skarpet oraz do komunikacji z maszyną dziewiarską. Ostatnio otwierane plik zawierają wzory prawnie chronione: N., (...) P..			
R. P. nie był dotychczas karany sądownie.	informacje dot. karalności	809	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. P.	<p>W okresie co najmniej od marca 2013 r. do grudnia 2013 r. w T. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. (...), oznaczał towar w postaci czapek i skarpet podrobionymi znakami towarowymi N., P., (...), R., E., L., a następnie wprowadzał go do obrotu, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu,</p> <p><i>tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 § 1 Kodeksu karnego.</i></p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony nie brał udział w produkcji, oznaczaniu towarów podrobionymi znakami towarowymi oraz wprowadzaniu ich do obrotu.	wyjaśnienia R. P.	835, 895v	
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	notatka urzędowa, protokół przeszukania, protokół oględzin miejsca	Dowody niekwestionowane przez żadną ze stron, których prawdziwość nie budzi wątpliwości.	
zeznania S. T., M. G., R. M., W. B.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. T., M. G., R. M., W. B.. Powyżsi świadkowie są funkcjonariuszami (...) w T. oraz (...) Biura (...), którzy ujawnili przestępny proceder A. (...) i R. P., dokonali przeszukania i zabezpieczyli dowody rzeczowe. Złożone przez nich depozycje procesowe są spójne, korespondują ze sobą i nie ma podstaw, by odmówić im wartości dowodowej.		
zeznania D. N.	Zeznania świadka D. N., u którego oskarżony R.		

	<p>P. wynajmował pokój w 2013 r., były o tyle istotne, że pozwoliły na weryfikację nr (...) zapisanego w pamięci telefonu komórkowego A. (...) jako (...) i przypisanie go R. P..</p>	
<p>zeznania Z. P., W. J.</p>	<p>Sąd obdarzył walorem prawdziwości zeznania świadków Z. P. oraz W. J.. Pierwszy z nich jest mieszkającym po sąsiedzku powinowatym oskarżonego A. (...), drugi zaś jego ojcem. Zeznania obu świadków potwierdzają udział R. P. w obrocie podrobionymi towarami. Pierwszy z nich zeznał, że widywał na posesji obok R. P.. Drugi ze świadków potwierdził, że jego syn wszedł w porozumienie z R. P. oraz opisał, na czym polegała ich działalność, tj. że w garażu przy ul. (...) w T. znajdowała się maszyna dziewiarska, przy wykorzystaniu której produkowano skarpety. Obaj świadkowie rozpoznali R. P. na okazanej im tablicy poglądowej.</p>	
<p>zapis wiadomości tekstowych A. (...)</p>	<p>Dowód niekwestionowany przez żadną ze stron, którego prawdziwość nie budzi wątpliwości.</p>	
<p>historia operacji na rachunku bankowym A. (...)</p>	<p>Dowód niekwestionowany przez żadną ze stron, którego prawdziwość nie budzi wątpliwości.</p>	

<p>zeznania P. J., K. F.</p>	<p>Złożone w sprawie zeznania przez świadków K. F. oraz P. J. potwierdziły, że A. J. i R. P. zajmowali się sprzedażą podrobionych towarów w postaci skarpet, a one same kilkakrotnie je nabywały. Sąd dał im wiarę. Korespondują one z historią operacji na rachunku bankowym A. (...).</p>	
<p>wyjaśnienia A. (...)</p>	<p>W świetle zgromadzonego materiału dowodowego wiarygodność wyjaśnień oskarżonego A. (...) co do sprawstwa R. P. nie budzi żadnych wątpliwości, gdyż koresponduje z pozostałymi dowodami, na podstawie których Sąd odtworzył stan faktyczny.</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu ochrony znaków towarowych</p>	<p>Powołana na gruncie niniejszej sprawy opinia biegłego z dziedziny ochrony znaków towarowych pozwoliła ustalić, czy doszło do naruszenia prawnie chronionych znaków towarowych oraz czy dowody rzeczowe są towarami podrobionymi. Opinia ta jest spójna, kompleksowa, a także została wydana przez biegłego o uznanych kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym. Biegły sformułował w niej rzetelne i szczegółowe wnioski, które posłużyły do dokonania ustaleń</p>	

	faktycznych na gruncie niniejszej sprawy.	
opinia biegłego z zakresu badań sprzętu	<p>Wydając opinię z zakresu badań technicznych sprzętu komputerowego i cyfrowych nośników danych biegły oparł się na oględzinach zabezpieczonych dowodów rzeczowych w postaci komputera przenośnego, telefonu komórkowego i elementu maszyny dziewiarskiej z modułami pamięci. Ekspertyza pozwoliła na ustalenie, czy maszyna dziewiarska M. (...) typ (...) była wykorzystywana do produkcji podrobionych towarów, a odzyskane z pamięci telefonu wiadomości tekstowe umożliwiły odtworzenie modelu działalności sprawców oraz potwierdzenie ich udziału. Opinia została sporządzona przy wykorzystaniu wiedzy fachowej. Biegły z dokonanej ekspertyzy wywiódł spójne wnioski, które pozwoliły na poczynienie ustaleń faktycznych pomocnych dla odtworzenia przebiegu zdarzeń w niniejszej sprawie.</p>	
informacje dot. karalności	Dokument urzędowy, którego prawdziwość nie budzi wątpliwości.	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>wyjaśnienia R. P.</p>	<p>Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, podważył prawdziwość wyjaśnień A. (...), jednak nie wskazał argumentów tego twierdzenia. Udział R. P. w przestępnej działalności potwierdziły zeznania W. J., który wiedział o porozumieniu, które zawarł z A. (...) oraz zeznania Z. P., który widywał oskarżonego na miejscu prowadzenia przestępczej działalności. Ponadto zaangażowanie oskarżonego potwierdzają zapisy korespondencji SMS, na podstawie, których Sąd mógł odtworzyć modus operandi oskarżonego. Zatem Sąd uznał wyjaśnienia A. (...) za wiarygodne w związku z tym, że korespondują one z pozostałymi dowodami w sprawie. W ocenie Sądu konsekwentne nieprzyznawanie się oskarżonego do zarzucanego mu przestępstwa nie ma odzwierciedlenia w</p>	

		rzeczywistości i stanowi przyjętą taktykę obrony.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IV	R. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na mocy art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej odpowiedzialności karnej podlega ten, kto, w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami. Stosownie do art. 305 ust. 3 tej ustawy surowszej odpowiedzialności podlega sprawca, który uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 stałe źródło dochodu albo dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do towaru o znacznej wartości. Wprowadzeniem do obrotu jest przekazanie			

przez producenta lub importera po raz pierwszy do obrotu towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym (vide Uchwała Sądu Najwyższego z 24 maja 2005 r., sygn. I KZP 13/05, OSNKW 2005, nr 6, poz. 50.). Znamię "oznaczać" należy interpretować przy uwzględnieniu art. 154 ustawy Prawo własności przemysłowej, w którym jako sposób korzystania ze znaku towarowego wymienione zostały takie czynności jak umieszczanie znaku na towarach objętych prawem ochronnym lub ich opakowaniach, umieszczanie znaku na dokumentach, posługiwanie się nim w celu reklamy. Przez oznaczanie należy też rozumieć przerabianie, podrabianie lub usuwanie, w tym częściowe, istniejących znaków (vide wyr. SA w Katowicach z 5 stycznia 2011 r., sygn. II AKa 382/10, Lex nr 846483). Dla spełnienia tego znamienia wystarczające jest, by pomiędzy towarem a znakiem był tworzony "związek pojęciowy" (asocjacja). Przez dokonywanie obrotu należy rozumieć wszelkie czynności polegające na wprowadzaniu do obrotu lub dokonywania dalszego obrotu na podstawie umowy sprzedaży, ale także umów zamiany,

darowizny, najmu,
dostawy, dzierżawy,
użyczenia, leasingu itp.
Sąd Najwyższy wskazał,
że przez "dokonywanie
obrotu" należy rozumieć
każdy etap obrotu
towarem określonym w
art. 305 ust. 1
Ustawy prawo własności
przemysłowej (vide wyr. z
19 kwietnia 2012, III KK
53/12, Lex nr 1162703).

Definicja legalna znaku
towarowego zawarta
została w art. 120 ust. 1 i
2 ustawy Prawo własności
przemysłowej. Zgodnie z
tymi przepisami, znakiem
towarowym może być
każde oznaczenie, które
można przedstawić w
sposób graficzny, jeżeli
oznaczenie takie nadaje się
do odróżnienia towarów
jednego przedsiębiorstwa
od towarów innego
przedsiębiorstwa, w
szczególności wyraz,
rysunek, ornament,
kompozycja
kolorystyczna, forma
przestrzenna, w tym forma
towaru lub opakowania,
a także melodia lub
inny sygnał dźwiękowy.
Z kolei przez podrobiony
znak towarowy, stosownie
do definicji określonej w
art. 120 ust. 3 pkt 3
ustawy Prawo własności
przemysłowej, rozumie się
użyte bezprawnie znaki
identyczne lub takie,
które nie mogą być
odróżnione w zwykłych
warunkach obrotu od
znaków zarejestrowanych,
dla towarów objętych

prawem ochronnym. Z kolei towarami, w myśl art. 120 ust.3 pkt 2 powołanej ustawy, są w szczególności wyroby przemysłowe, rzemieślnicze, płody rolne oraz produkty naturalne, zwłaszcza wody, minerały, surowce, a także, z zastrzeżeniem art. 174 ust. 3, usługi. Dla przyjęcia, że sprawca z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu nie jest konieczne, aby przestępstwo było dla sprawcy jedynym lub głównym środkiem utrzymania bądź stanowiło istotny element w strukturze jego dochodów (vide post. SN z 13 lutego 2008 r., sygn. akt III KK 369/07, OSNK 2008, Nr 6, poz. 46). Stałość dochodu oznacza pewną powtarzalność jego uzyskiwania, w związku z czym w doktrynie przyjmuje się co do zasady, iż dla spełnienia tego znamienia konieczne jest co najmniej trzykrotne popełnienie przestępstwa, tylko w taki sposób uzyskany z niego dochód może być uznany za „stały”, „regularny”, co stanowi przeciwstawność dochodu „incydentalnego” lub „jednorazowego”.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 305

ust. 3 ustawy Prawo własności przemysłowej. Ujawnione w wyniku czynności służbowych podjętych przez funkcjonariuszy (...)w T. w dniu 20 lutego 2014 r. w lokalu przy ul. (...) w T. przedmioty w postaci skarpet i czapek stanowiły wyroby przemysłowe, a zatem były objęte wyżej przytoczoną definicją towaru. Przedmiotowy towar oskarżony oferował do sprzedaży detalicznej, a więc dokonywał nim obrotu w rozumieniu art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej. Produkty oznaczone były znakami towarowymi identycznymi z zarejestrowanymi znakami towarowymi pokrzywdzonych producentów odzieży, co sprawiało, że konsumenci nie byli w stanie w zwykłych warunkach obrotu, podczas dokonywania zakupów, odróżnić ich od zarejestrowanych znaków towarowych producentów markowej odzieży. Za trafnością takiej oceny przemawia jednoznacznie dokumentacja fotograficzna oraz treść dokumentów w postaci protokołów oględzin rzeczy, w porównaniu z formami słowno-graficznymi znaków towarowych zastrzeżonych na rzecz pokrzywdzonych spółek, odzwierciedlonymi w ujawnionej na rozprawie głównej dokumentacji

patentowej. Dowód z dokumentacji patentowej nie pozostawia wątpliwości, że wszystkie znaki towarowe, które widniały na ujawnionym towarze, zostały zarejestrowane i jako takie podlegały ochronie na mocy przepisów ustawy Prawo własności przemysłowej. Nadto przedmioty w postaci maszyny, dziewiarskiej, szpul z przędzą, etykiet ze znakami towarowymi, komputera ze specjalistycznym oprogramowaniem dowodzą, że oskarżony uczestniczył w produkcji podrobionych towarów poprzez ich oznaczanie znakami towarowymi, co potwierdzają także zapisy wiadomości tekstowych (SMS), w których treści ujawniono, że R. P. omawiał szczegóły produkcji ze swoim wspólnikiem.

Uwzględniając okoliczności faktyczne sprawy, wynikające m. in. z treści zeznań świadków, nie budzi wątpliwości, że R. P. z dokonywania obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi uczynił sobie stałe źródło dochodu. Towary takie oferowane były przez oskarżonego do sprzedaży co najmniej od nieustalonego dnia marca 2013 roku do grudnia 2013 roku. Każda zawarta umowa

sprzedaży generowała na rzecz oskarżonego dochód, czego dowodzą wiadomości SMS, w których domaga się od współnika swojej części zysku. Mając na uwadze długotrwałość tego procederu, uzyskiwany przez oskarżonego dochód wypełniał znamię stałości. Podkreślenia wymaga, że ustaleniu takiemu nie stoi na przeszkodzie uzyskiwanie przez oskarżonego dochodu także z innych źródeł, które nie pochodziły ze sprzedaży odzieży oznaczonej podrobionymi znakami towarowymi, jak bowiem zaznaczono już wyżej, dla uznania dochodu za stały nie jest wymagane nawet to, aby stanowił on w strukturze dochodów oskarżonego istotny element.

Stosownie do art. 12 § 1 kk dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

Dyspozycja tego przepisu wypełniona została przez oskarżonego w stosunku do wyżej przypisanych mu zachowań, których

dopuszczył się w okresie od nieustalonego dnia marca 2013 roku do grudnia 2013 roku. Działania polegające na obrocie towarami opatrzonymi podrobionymi znakami towarowymi oskarżony podejmował w tym okresie w niewielkich odstępach czasowych, co bez wątplenia stanowi krótki okres czasu w rozumieniu powołanego przepisu, nie przekracza on bowiem rozsądnych granic jedności zachowania. Oskarżony działał ze z góry powziętym zamiarem, albowiem już zaopatrując się w marcu 2013 r. w maszynę dziewiarską, miał na celu produkcję, a w konsekwencji sprzedaż tak wytworzonych towarów. W konsekwencji wszystkie jednostkowe zachowania R. P., podjęte pomiędzy miesiącem marcem 2013 roku a grudniem 2013 roku polegające na oznaczaniu artykułów sfalszowanymi znakami towarowymi i oferowaniu ich do sprzedaży, stanowią jeden czyn zabroniony.

Czyn oskarżonego należało uznać za zawiniony. Jest on osobą dorosłą, a jego poczytalność nie budzi wątpliwości. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wyklucza możliwość przyjęcia, iż działał on w jakiegokolwiek nadzwyczajnej sytuacji motywacyjnej, zaś podstawowy i powszechnie wiadomy

charakter naruszonych zakazów oraz fakt zorganizowania działalności na jej poszczególnych etapach wyłączają wątpliwości co do jego świadomości w zakresie bezprawności czynu. Wszystko to sprawia, że oskarżony powinien i mógł zachować się zgodnie z odpowiednią normą prawną, a zatem przypisanie mu wyżej wskazanego czynu jest w pełni uzasadnione. Czyn oskarżonego był też karalny z mocy art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej oraz karygodny, to jest społecznie szkodliwy w stopniu większym niż znikomy.

Podsumowując, oceniane zachowania oskarżonego zostało zakwalifikowane przez Sąd jako przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 § 1 kk

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. P.	IV	IV	<p>Czyniąc rozważania nad wymiarem kary Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 kk.</p> <p>Przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy Prawo własności przemysłowej zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.</p>

Sąd wymierzył oskarżonemu karę jednostkową 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 1 roku tytułem próby.

Zauważyć należy, że przy wymiarze kary Sąd orzekł w okolicach dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Wymierzając karę, Sąd wziął pod uwagę sposób działania sprawcy, tj. poziom zorganizowania przestępnej działalności, działanie w z góry powziętym zamiarze, wspólnie i w porozumieniu ze współnikiem, fakt uczynienia z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu. Sąd baczył, by kara była adekwatna do osobowości, właściwości i warunków osobistych oskarżonego, stopnia jego zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu.

Jednocześnie, mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. P. kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres 1 roku, uznając, iż jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa. Jako że

oskarżony w czasie popełnienia czynu nie był skazany na karę pozbawienia wolności, a orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekroczyła roku, Sąd mógł zastosować wobec oskarżonego instytucję warunkowego zawieszenia kary (art. 69 § 1 kk). Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 kk, zawieszając wykonanie kary, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd podjął decyzję o zastosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu, można z dużą dozą prawdopodobieństwa przyjąć, iż czyn, którego dopuścił się oskarżony był w jego życiu – Sąd żywi taką nadzieję – wyjątkowym, a tym samym wkroczenie przez oskarżonego na drogę nieprzestrzegania prawa miało charakter incydentalny. Orzeczony w oparciu o przepis art. 70 § 1 kk okres próby, pozwoli ostatecznie zweryfikować postawę oskarżonego wobec zasad przestrzegania porządku prawnego i ocenić trafność w zakresie przyjętej

			prognozy kryminologicznej.
R. P.	V	IV	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co dwa miesiące. Orzekając powyższy środek probacyjny Sąd miał na celu monitorowanie przebiegu okresu próby, by na bieżąco móc weryfikować przyjętą prognozę kryminologiczną.
R. P.	VI	IV	Na zasadzie art. 33 § 1, 2 i 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego 50 stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 20 zł. Stosownie do treści przepisu art. 33 § 2 kk grzywnę można wymierzyć także jako drugą karę, obok kary pozbawienia wolności i wyłącznie obok tej kary, a więc kary pozbawienia wolności trwającej, zgodnie z art. 37 kk, najkrócej miesiąc, najdłużej 15 lat. Podstawą wymierzenia kumulatywnej grzywny jest dopuszczenie się przez sprawcę czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, i to niezależnie od tego, czy sprawca korzyść taką osiągnął, czy nie. Przesłanka orzeczenia grzywny kumulatywnej

			<p>istnieje, gdy sprawca po to dopuścił się czynu zabronionego, by uzyskać korzyść majątkową – efekt tego działania jest już dla wymiaru kary grzywny nieistotny. Grzywnę można wymierzyć ponadto w przypadku, gdy sprawca osiągnął korzyść majątkową, mimo że nie działał w celu jej osiągnięcia (vide J. Majewski, w: Zoll (red.), Kodeks karny, t. 1, 2007, s. 535). Podstawy orzekania grzywny fakultatywnej przypomniał SN w wyr. z 12 grudnia 2012 r. (vide II KK 302/12, L.): "orzeczenie grzywny na podstawie art. 33 § 2 kk jest możliwe wyłącznie wówczas, gdy sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść taką osiągnął". Nie ma wątpliwości, że na gruncie niniejszej sprawy oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, gdyż na ten cel ukierunkowana była cała przestępna działalność.</p>
R. P.	VIII	IV	<p>Wobec skazania oskarżonego, na mocy art. 306 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej, Sąd orzekł obligatoryjny przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci maszyny dziewiarskiej, telefonu komórkowego S. (...), laptopa F. (...), szpul</p>

			z przędzą, papierowych etykiet oraz podrobionych skarpet i czapek. Zgodnie z treścią art. 306 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej w przypadku skazania za przestępstwo określone w art. 305 ust. 3 ustawy sąd obligatoryjnie orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa materiałów, narzędzi i środków technicznych, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. P.	VII	IV	Na mocy art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt. VI wyroku kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 28 lipca 2021 r. do dnia 22 sierpnia 2021 r. i uznał ją za wykonaną w całości. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, zaliczając na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, przyjmuje się, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny. Przy czym za dzień przyjmuje się okres 24 godzin liczony

		od chwili rzeczywistego pozbawienia wolności (art. 63 § 5 kk). Dopiero przekroczenie tego czasu (24 h) uprawnia przy zaliczeniu do zaokrąglenia o kolejny dzień. Oskarżony był tymczasowo aresztowany w niniejszej sprawie przez 25 dni. W związku z powyższym należało uznać orzeczoną karę grzywny za wykonaną w całości.
inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IX	Na zasadzie art. 627 kpk uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonego Sąd na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach	

karnych (tj. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm) zasądził na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 zł tytułem opłaty sądowej i obciążył go wydatkami w wysokości 2 285,37 zł. Sąd uznał, że skoro oskarżony z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, to zasadnym jest obciążenie go kosztami postępowania.

Podpis